

SLOVO K PROGRAMU

„Best of“ českých skladeb pro housle a violoncello, tak lze nazvat program, který jsme sestavili s houslistou Josefem Špačkem. Třívěté **Duo pro housle a violoncello č. 2 Bohuslava Martinů** (1890–1959), je skladbou v ryzím slova smyslu komorní a na rozdíl od dialogu dvou sólistů spojuje oba hlasy v bohatý orchestrální zvuk. Jako vždy u Bohuslava Martinů lze obdivovat především druhou větu Adagio, která skladbu řadí mezi významná skladatelova díla pozdního období.

Skladatel **Ervín Schulhoff** (1894–1942) je současníkem Bohuslava Martinů, osud jej však vedl jiným směrem. S Martinů jej spojuje velká míra talentu, již ve třech letech Schulhoff jako dítě opakoval melodie na klavíru a v osmi letech se pokoušel o první kompozice. Spojnicí je též fascinace jazzem a dalšími tanečními rytmy. Ta se v jeho **Duo pro housle a violoncello** projevuje naplno ve fascinující druhé větě *Zingaresca*, která oba nástroje mistrovsky nechává využít veškeré méně tradiční prvky techniky včetně pizzicata levou rukou nebo úhozu saltando. V pomalé větě *Andantino* lze spatřit zrcadlení obtížných situací, ve kterých se během svého života skladatel nacházel. Úvodní i závěrečná věta se shodným tempovým označením *Moderato* spojuje dílo v konzistentní celek. Celá skladba přesto končí v dechberoucím Presto fantastico. Ervín Schulhoff zemřel v roce 1942 v koncentračním táboře Wülzburg.

Stejný nešťastný osud potkal také skladatele **Gideona Kleina** (1919–1945), který byl v prosinci roku 1941 internován v koncentračním táboře Terezín. Pravděpodobně ve stejném roce (téměř jistě v letech 1939–1941) zkomponoval **Duo pro housle a violoncello**, které je otevřené velmi expresivní první větou *Allegro con fuoco*. Skladba bohužel zůstala nedokončena a je na interpretech, aby dosadili správnou dynamiku i tempa. Druhá věta *Lento*, která je ukončena po čtyřicátém taktu, symbolizuje předčasně ukončený život velmi talentovaného skladatele.

Ervín Schulhoff své duo věnoval “Mistru Leoši Janáčkoví z hluboké úcty”. Interpreti Špaček a Jamník se proto rozhodli k velmi netradičnímu kroku do programu zařadit i nově zkomponovanou úpravu druhého smyčcového kvartetu “**Kreutzerova Sonáta**” skladatele **Leoše Janáčka** (1854-1928). Autorem úpravy je český skladatel a violista Jiří Kabát. Tento počín je upřímným vyznáním lásky ke skladateli, který je dodnes velkou inspirací nejen pro skladatele, ale i interprety.

Tomáš Jamník

Josef Špaček

Josef Špaček je houslista, který si svou hrou podmaňuje publikum celého světa a řadí se mezi nejvýraznější talenty své generace. Jeho hra vyniká technickou jistotou, virtuozitou, osobitým výrazem a širokým rozsahem barevnosti zvuku. Uznáván je i pro své sebevědomé a soustředěné vystupování. Profiluje se jako virtuos se širokým záběrem napříč styly a repertoárem, na kterém prokazuje svou *“udivující artikulaci a atletičnost”* (The Scotsman), nebo *“bujnost a pikantnost tónu”* (The Telegraph).

Josef vystupuje s významnými orchestry po celém světě. V posledních deseti letech se na světových pódii objevil například s Českou filharmonií, Orchestre de Paris, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Bamberger Symphoniker, Konzerthausorchester Berlin, Tonhalle-Orchester Zürich, Helsinki Philharmonic Orchestra, Orchestre Philharmonique du Capitole de Toulouse, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI Torino, Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra, Japan Philharmonic Orchestra, Shanghai Symphony Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra, Rotterdam Philharmonic Orchestra nebo Stavanger Symphony Orchestra.

Stejnou pozornost jako sólovým recitálům věnuje Josef i komorní hudbě a je pravidelným hostem festivalů i koncertních sálů v Evropě (Konzerthaus Vídeň, Muziekgebouw aan't IJ Amsterdam, Kronberg Academy, Evian Festival, Kaposfest, Schloß Elmau), nebo Asii a v USA (Kennedy Center Washington D.C., v 92Y New York, La Jolla San Diego, ChamberFest Cleveland nebo Nevada Chamber Music Festival). Na pódii se v rámci komorních souborů objevuje po boku předních světových instrumentalistů, jakými jsou např. Gil Shaham, Kian Soltani, James Ehnes, Clemens Hagen, Gerhard Oppitz, Noah Bendix-Balgley, Máté Szücs, Miroslav Sekera, Tomáš Jarník, Sharon Kam, Kristóf Baráti, Zoltan Fejervari a Suzana Bartal.

Josef spolupracuje s uznávanými dirigenty, mezi nimiž jsou např. Jakub Hruša, Semjon Byčkov, Manfred Honeck, Valerij Gergiev, Thomas Adès, Krzysztof Urbanski, James Gaffigan, James Conlon, Maxim Emelyanchev, Jiří Bělohlávek, Thomas Søndergård, Cornelius Meister, Michael Sanderling, David Zinman, Eliahu Inbal, Tomáš Netopil, Marc Albrecht, Aziz Shokhakov, Christian Vasquez, Lio Kuokman a další.

V roli sólisty nahrál Josef pro vydavatelství Supraphon CD s Dvořákovými a Janáčkovými houslovými koncerty a Sukovou Fantazií. Na této nahrávce se podílela Česká filharmonie pod taktovkou Jiřího Bělohlávka. Jeho diskografie zahrnuje mimo jiné i recitálové nahrávky děl Smetany, Janáčka a Prokofjeva (Miroslav Sekera, klavír), nebo komplet houslových sonát Eugena Ysaëye.

Josef Špaček studoval pod vedením renomovaných pedagogů Idy Kavafian a Jaime Lareda na Curtisově hudebním institutu ve Filadelfii nebo Itzhaka Perlmana na newyorské Juilliard School. Studium na Pražské konzervatoři absolvoval pod vedením Jaroslava Foltýna. Je laureátem světově proslulé mezinárodní soutěže královny Alžběty v Bruselu, získal první cenu v mezinárodní houslové soutěži Michaela Hilla (Nový Zéland) a třetí cenu a cenu poroty mladých na mezinárodní houslové soutěži Carla Nielsena (Dánsko). Na prestižní soutěžní přehlídce Young Concert Artists International Auditions v New Yorku získal druhou cenu.

V roce 2011 se stal historicky nejmladším koncertním mistrem České filharmonie a na této pozici setrval devět sezón až do roku 2020. Orchester jej v roce 2016 jmenoval rezidentním umělcem.

Josef Špaček hraje na housle *“LeBrun; Bouthillard”* Guarneri del Gesù cca. 1732 zapůjčené od společnosti Ingles & Hayday.

Tomáš Jamník

Tomáš Jamník, uznávaný interpret klasické i soudobé hudby je znám i jako iniciátor hudebních projektů. V jeho hře je obzvláště oceňována důkladná znalost přednášené skladby, práce s detaily a vřelá hudební komunikace s publikem.

V roce 2006 zvítězil na mezinárodní soutěži Pražské Jaro, kde obdržel řadu dalších zvláštních cen, stal se též finalistou a držitelem zvláštní ceny na soutěži Pierre Fournier Award 2011 v Londýně. Jako sólista hostoval u významných českých i zahraničních orchestrů, mimo jiné České filharmonie, Jerusalem Symphony Orchestra, Cordoba Symphony Orchestra a Philharmonia Orchestra London. Jako komorní hráč vystoupil s Magdalenou Koženou, Leif Ove Andsnesem, Ivo Kahánkem, Josefem Špačkem, Tobiasem Feldmannem, Janou Bouškovou, Pavel Haas Quartetem a Dvořákovým triem v pražském Rudolfinu, londýnských Wigmore Hall a Barbican Hall, v hamburské Elbphilharmonie, katovickém NOSPR, salcburském Mozarteu nebo japonských sálech Kitara Hall a Tokyo Metropolitan Hall.

Kromě klasického repertoáru uvádí Tomáš v život i méně známé skladby, v roce 2019 premiéroval se SOČRem vlastní úpravu Dvořákova violoncellového koncertu A dur a „Narcissus“ Jana Ryanta Dřízala. Provedl také českou premiéru díla „Tales of Hemingway“ amerického skladatele Michaela Daughertyho. Soudobé hudbě se věnuje širěji, premiéroval skladby českých skladatelů Miroslava Srnky, Michala Nejtky, Slavomíra Hořinky, Marko Ivanoviće, Tomáše 'Floex' Dvořáka nebo Ondřeje Kukala.

Milníkem okleštěné sezóny 2020/2021 je Tomášův debut v sále Berlínské filharmonie, kde společně s orchestrem DSO Berlin pod vedením Jakuba Hrůši přednesl Koncert pro violoncello a orchestr č. 1 Bohuslava Martinů.

Vedle kariéry violoncellisty je Tomáš nadšeným inovátorem v oboru klasické hudby. Je autorem iniciativy Vážný zájem, která propaguje myšlenku domácích koncertů a která pomohla k dnešnímu dni uspořádat stovky koncertů s účastí špičkových profesionálů i nadšených amatérů. Od roku 2015 působí jako umělecký vedoucí Akademie komorní hudby, která propojuje české a německé hudební prostředí a mladým talentům poskytuje vzdělávání v oboru komorní hry. V roce 2018 se stal uměleckým ředitelem Ševčíkovy akademie, jež čerpá z metod legendárního houslisty Otakara Ševčíka.

Od ledna 2022 se Tomáš Jamník na několik měsíců stane hostujícím asistentem na prestižní Juilliard School of Music v New Yorku v rámci Fulbright-Masarykova stipendia.

Tomáš studoval hru na violoncello v Praze u Mirko Škampy, Martina Škampy a Josefa Chuchra, pokračoval v Lipsku u Petera Brunse a na berlínské Universität der Künste u Jens Petera Maintze. Svá studia završil jako stipendista v renomované Karajanově Akademii. Zúčastnil se mistrovských kurzů u Heinricha Schiffa, Gustava Rivinia, Trulse Mørka, Pietera Wispelweye a Stevena Isserlise. Tomáš hraje na nástroj Lorenzo Storioni z roku 1784, laskavě zapůjčený ze soukromé sbírky pana Aleše Voverky.